

Деловодни број:

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

ПРИМЉЕНО: 19-11-2025			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	2340/3		

КАТЕДРА ЗА Кликните да бисте почели унос текста.

ПРЕДЛОГ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

за одбрану теме и оцену научне заснованости докторске дисертације

Подаци о кандидату

Име и презиме кандидата:
Миодраг Младеновић

Број досијеа:
16126/Д

Радни наслов теме докторске дисертације

Традиционално и модерно у романима Борисава Станковића

Уже научне области којима припада тема докторске дисертације

Српска књижевност, Српска књижевност 20. века, Поетика модерног српског романа

Предлог ментора докторске дисертације

проф. др Предраг Петровић

1) Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима је **САГЛАСНА са предложеном темом докторске дисертације и предлогом ментора** и предлаже Већу докторских академских студија Филолошког факултета да усвоји наведени састав Комисије за одбрану теме и оцену научне заснованости предлога теме докторске дисертације.

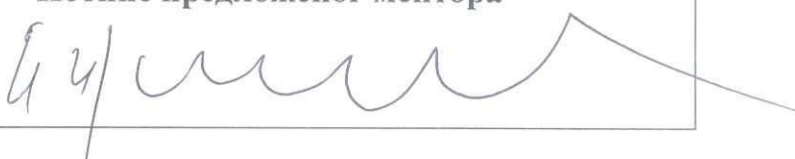
2) Катедра за _____ је **САГЛАСНА са предложеном темом докторске дисертације уз промену предложеног ментора**, за шта је кандидат дао сагласност која се налази у **прилогу**, и предлаже Већу докторских академских студија Филолошког факултета да усвоји наведени састав Комисије за одбрану теме и оцену научне заснованости предлога теме докторске дисертације.

3) Катедра је закључила да предложена тема **не припада ужој научној области** која се изучава на Катедри и Пријаву теме на разматрање упућује Катедри за _____, која у року од 30 дана треба Већу докторских академских студија Филолошког факултета, преко Архиве, да упути предлог састава Комисије за одбрану теме и оцену научне заснованости теме докторске дисертације.

Управник Катедре

ПРЕДЛОГ МЕНТОРА И ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

МЕНТОР	
Име и презиме:	Предраг Петровић
Звање:	Редовни професор
Факултет или институција:	Филолошки факултет, Београд
Ужа област научноистраживачког рада:	Српска књижевност
Ако предложени ментор није на листи ментора Филолошког факултета, испуњеност услова за ментора потврђује се приложеном табелом из акредитације (<i>m_tabela</i>). Квалификације за менторство предложене теме се потврђују радовима из области којој припада предложена тема дисертације (најмање 5 радова).	
1. Предраг Петровић, <i>Хоризонти модернистичког романа</i> , Чигоја штампа, Београд 2021.	
2. Предраг Петровић, <i>Енциклопедизам и теорија романа</i> , Чигоја штампа, Београд 2021.	
3. Предраг Петровић, <i>Авангардни роман без романа: поетика кратког романа српске авангарде</i> , Друштво за српски језик и књижевност, Београд, 2017.	
4. Предраг Петровић, Модернистичке тенденције у романима Милутина Ускоковића, <i>Књижевно дело Милутина Ускоковића</i> . Зборник радова. Народна библиотека Ужице, стр. 27-40, 2025.	
5. Предраг Петровић, Свет као позорница у романима Иве Андрића, <i>Дело Иве Андрића, зборник радова</i> , Научни скупови Српске академије наука и уметности, књ. CLXX, Одељење језика и књижевности, књ. 30, Београд, 2018, pp. 503-517, 2018.	
Предложени ментор својим потписом потврђује да прихвата менторство предложене теме докторске дисертације и да влада језиком којим ће предложена теза бити написана.	
Датум прихватања менторства:	Потпис предложеног ментора*
12. XI 2025.	

* Сагласност се може дати у слободној форми и у електронском облику.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ И 1. ЧЛАН

Име и презиме:	Бранко Вранеш
Звање:	Ванредни професор
Факултет или институција:	Филолошки факултет Универзитета у Београду
Ужа област научноистраживачког рада:	Српска књижевност
Ако предложени члан Комисије није на листи наставника на докторским студијама Филолошког факултета, квалификације за члана Комисије потврђују се приложеном табелом из акредитације (<i>d_tabela</i>) или библиографијом из које се види да испуњава услове за држање наставе на ДАС према Стандардима за акредитацију.	
1. Vraneš, Branko. „A Literary Philtrum or the Last Cultural Intimacy”. <i>European Review</i> 23/3 (2015): 379–385. DOI: 10.1017/S1062798715000034	
2. Вранеш, Бранко. „Скерлићева критика модернизма и менталитет (српске) књижевне критике.” <i>Јован Скерлић данас</i> . Ур. Мило Вуксановић. (Београд: САНУ, 2015): 145–156. ISBN 978-86-7025-665-1 (broš.)	
3. Вранеш, Бранко. „Жалац сећања: Андрић и јужнословенска филологија”. <i>Књижевност и језик</i> LXIII/3–4 (2016): 279–289. ISSN 0454-0689	
4. Вранеш, Бранко. „Седам типова читања књижевности у XXI веку”. <i>Анали Филолошког факултета</i> XXIX/1 (2017): 279–289. ISSN 0522-8468	
5. Вранеш, Бранко. „Сто година тумачења суматраизма Милоша Црњанског”. У <i>Научни састанак слависта у Вукове дане 50/2. Српски језик и књижевност данас – теоријско-методолошки аспекти проучавања, рецепције и превођења</i> . (Београд: Филолошки факултет, Међународни славистички центар, 2021): 299–314. ISBN 978-86-6153-675-5. ISSN 0351-9066	
6. Вранеш, Бранко. „Иво Андрић и Нико Бартуловић у књижевном дијалогу”. <i>Нико Бартуловић: вртлог идеја и идентитета: међународни интердисциплинарни зборник радова</i> . Ур. Светлана Шеатовић, Сања Роић, Марко М. Радуловић. Београд: Институт за књижевност и уметност, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић”; Zagreb: Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Centar za komparativnohistorijske i interkulturene studije, 2023): 251–269. ISBN 978-86-7095-304-8 (ИКУ)	
7. Вранеш, Бранко. „‘Молим Вас да поздравите и Исаковитча’: приповетке Антонија Исаковића у контексту српске прозе 20. века”. <i>Анали Огранка САНУ у Новом Саду</i> 19 (2024): 226–233. ISSN 1452–4112	
8. Вранеш, Бранко. „Књижевнокритички увиди Слободана Јовановића: савремена рецепција и перцепција”. <i>Књижевни списи Слободана Јовановића</i> . Приредио Бранко Вранеш. (Нови Сад: Издавачки центар Матице српске, 2025): 9-24. ISBN 978-86-80730-81-3 (кожа)	

9. Вранеш, Бранко. *Витезови модернизма: витешки идеал у српском и светском роману XX века*. Нови Сад: Академска књига, 2022. 532 стр. ISBN 978-86-6263-423-8

10. Вранеш, Бранко. *Критичари у дијалогу: Р. Константиновић, Н. Петковић, А. Јерков о српској поезији 20. века*. Београд: Савез славистичких друштава Србије, 2023. 247 стр. ISBN 978-86-81622-11-7

Предложени члан Комисије својим потписом потврђује да прихвата чланство у Комисији за одбрану и оцену научне заснованости предложене теме докторске дисертације и да влада језиком којим ће предложена теза бити написана.

Датум прихватања чланства:

12. XI 2025.

Потпис предложеног члана Комисије*

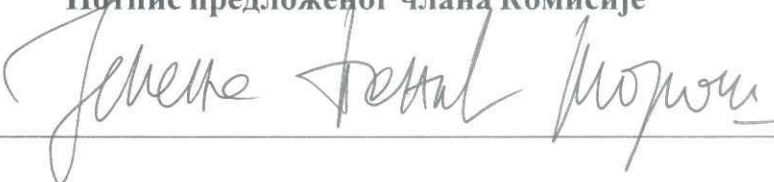
* Сагласност се може дати у слободној форми и у електронском облику.

ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Име и презиме:	Бојан Чолак
Звање:	Научни саветник
Факултет или институција:	Институт за књижевност и уметност у Београду
Ужа област научноистраживачког рада:	Српска књижевност
Ако предложени члан Комисије није на листи наставника на докторским студијама Филолошког факултета, квалификације за члана Комисије потврђују се приложеном табелом из акредитације (<i>d_tabela</i>) или библиографијом из које се види да испуњава услове за држање наставе на ДАС према Стандардима за акредитацију.	
1. <i>Роман патријархалне културе („Газда Младен“ – Борисава Станковића)</i>, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2009, стр. 202, ISBN 978-86-7095-148-8	
2. Етнографски аспект у проучавању проблема нечисте крви у роману <i>Нечиста крв</i> Борисава Станковића“, <i>Братичево</i>: часопис за књижевност и културу, год. LII, број 1–2, 2006, Центар за културу, Пожаревац, стр. 103–126. UDK 821.163.41.09/31 Станковић Б. 39. ISSN 0006-9140	
3. „Мажот надвор од патријархалниот модел во делото на Борисав Станковиќ“, <i>Спектар</i>, год. 26, број 52, 2008, стр. 79–88, Скопје: Списание на Институтот за македонска литература. UDK 821.163.41-821.09	
4. „<i>Певци</i>: (аутопоетички) роман Борисава Станковића о самоукидању“. <i>Philological Studies</i>, 2014, vol. II, Македонија/Россија/Slovenija/Hrvatska: Универзитет „Свети Кирил и Методиј“ /Пéрмский государственнýй университет /Univerza v Ljubljani/Sveučilište u Zagrebu, str. 441–460, ISSN 1857 6060, UDC 821.163.41-31.09.	
5. „Модернизација српске прозе: окретање од доминантног културног модела“. У: <i>Светлост с Истока: јапанска култура и ми</i>. Београд: Филолошки факултет, 2014, стр. 150–166, ISBN 978-86-6153-113-2, UDC 821.521.09(082) 930.85(52)(082)	
Предложени члан Комисије својим потписом потврђује да прихвата чланство у Комисији за одбрану и оцену научне заснованости предложене теме докторске дисертације и да влада језиком којим ће предложена теза бити написана.	
Датум прихватања чланства:	Потпис предложеног члана Комисије*
12. XI 2025.	

* Сагласност се може дати у слободној форми и у електронском облику.

ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Име и презиме:	Јелена Панић Мараш
Звање:	Редовни професор
Факултет или институција:	Факултет за образовање учитеља и васпитача Универзитета у Београду
Ужа област научноистраживачког рада:	Српска књижевност
Ако предложени члан Комисије није на листи наставника на докторским студијама Филолошког факултета, квалификације за члана Комисије потврђују се приложеном табелом из акредитације (d_tabela) или библиографијом из које се види да испуњава услове за држање наставе на ДАС према Стандардима за акредитацију.	
1. „Динамика културе и субкултуре у <i>Божјим људима</i> Боре Станковића“, <i>Научни састанак слависта у Вукове дане</i>, Књижевност и култура, Међународни славистички центар на Филолошком факултету, Београд, 2010, стр. 347–359. / ISBN 978-86-86419-91-0. / UDC 821.163.41.09-32 Станковић Б./ 2. „Социјалне маргине у делима <i>Страст</i> Давида С. Пијаде и <i>Теразије</i> Бошка Токина“, У <i>Књижевност, друштво, политика</i>, зборник радова, књига II, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 2008, стр. 173–179./ ISBN 978-86-85991-10-3. / УДК 821.163.41-31.09Pijade D. S. / 821.163.41-31.09 Tokin B. / 3. <i>Поетскокритички модернизам</i>, Службени гласник, Београд, 2023, стр. 247 / УДК 821.163.41.09"19/20" / 821.163.41.09-95 / ISBN 978-86-519-2949-9 4. „Образовање до краја, идентитет еманциповане јунакиње у роману <i>Чедомир Илић</i> Милутина Ускоковића“, У <i>Језик, књижевност, идентитет: књижевна истраживања</i>, зборник радова, Филозофски факултет у Нишу, Ниш, 2009, стр. 60–68./ ISBN 978-86-7379 189-0 /УДК 821.163.41-31.09 Uskoković M. / 5. <i>Град и страст, натуралистички елементи у српском модернистичком роману</i>, Службени гласник, Београд, 2009, 195 стр. / УДК 821.163.41.09-31"19" / 821.163.41.02AVANGARDA / ISBN 978-86-519-0423-6 /	
Предложени члан Комисије својим потписом потврђује да прихвата чланство у Комисији за одбрану и оцену научне заснованости предложене теме докторске дисертације и да влада језиком којим ће предложена теза бити написана.	
Датум прихватања чланства:	Потпис предложеног члана Комисије*
12. XI 2025.	

* Сагласност се може дати у слободној форми и у електронском облику.

Образац 2.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

ПРИЈАВА теме докторске дисертације

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Име (име једног родитеља) и презиме кандидата:

Миодраг, Душко, Младеновић

Датум и место рођења (општина, град, држава):

16. март, Титово Ужице, Титово Ужице, Југославија

Кућна адреса кандидата:

Адреса кандидата на послу:

Кликните да бисте почели унос текста.

Кућни телефон кандидата:

Кликните да бисте почели унос текста.

E-mail адреса кандидата:

Кликните да бисте почели унос текста.

Мобилни телефон кандидата:

Телефон кандидата на послу:

Кликните да бисте почели унос текста.

ОСНОВНЕ СТУДИЈЕ

Назив и седиште факултета на којем је кандидат завршио основне студије:

Универзитет у Новом Саду Филозофски факултет

Стечени академски назив кандидата по завршеним основним студијама:

Дипломирани филолог србиста-српска књижевност и језик

Година дипломирања:

2015.

МАСТЕР (или МАГИСТАРСКЕ) СТУДИЈЕ

Назив и седиште факултета на којем је кандидат завршио магистарске или мастер студије:

Универзитет у Београду Филолошки факултет

Тема магистарског или мастер рада:

Проучавање драме у настави

Стечени академски назив по завршеним магистарским или мастер студијама:

Мастер професор језика и књижевности

Година одбране магистарског или мастер рада:

2016.

ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА

Пун наслов предложене теме докторске дисертације:

Традиционално и модерно у романима Борисава Станковића

Научне области којима претежно припада тема докторске дисертације:

(обавезно се наводи једна од научних области за које је Факултет матичан – филолошке науке; библиотекарство; културолошке науке и комуникологија)

Филолошке науке

Уже научне области којима припада тема докторске дисертације:

(листа ужих научних области налази се у чл. 12 Статута Факултета)

Српска књижевност

Области истраживања којима припада тема докторске дисертације:

(нпр. српски/енглески/руски језик, српска/енглеска/руска књижевност, фонологија, синтакса, анализа дискурса, обрада природних језика, версификација, наратологија, компаратистика итд.)

Српска књижевност почетком XX века; Поетика модерног романа; Наратологија

Језик на ком ће дисертација бити писана и брањена:

(уколико се теза не пише на српском језику, кандидат предаје образац пријаве, образложење и биобиблиографију и на српском језику и у преводу на језик тезе)

Српски језик

ПРЕДЛОГ МЕНТОРА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Име и презиме ментора:

Предраг Петровић

Звање:

Редовни професор

Факултет или институција:

Филолошки факултет Универзитета у Београду

Ужа област научноистраживачког рада:

Српска књижевност

Радови ментора из уже научне области којој припада тема предложене дисертације који га квалификују за менторство (најмање 5 радова):

1.	Предраг Петровић, <i>Хоризонти модерлистичког романа</i> , Чигоја штампа, Београд 2021.
2.	Предраг Петровић, <i>Енциклопедизам и теорија романа</i> , Чигоја штампа, Београд 2021.
3.	Предраг Петровић, <i>Авангардни роман без романа: поетика кратког романа српске авангарде</i> , Друштво за српски језик и књижевност, Београд, 2017.
4.	Предраг Петровић, Модернистичке тенденције у романима Милутина Ускоковића, <i>Књижевно дело Милутина Ускоковића</i> . Зборник радова. Народна библиотека Ужице, стр. 27-40, 2025.
5.	Предраг Петровић, Свет као позорница у романима Иве Андрића, <i>Дело Иве Андрића, зборник радова</i> , Научни скупови Српске академије наука и уметности, књ. CLXX, Одељење језика и књижевности, књ. 30, Београд, 2018, pp. 503-517, 2018.

Кандидат је пре две године већ пријавио тему код одабраног ментора, али је у договору са ментором и члановима комисије одлучио да пријави нову тему и напише нову пријаву која боље одговара спроведеном истраживању.

Датум прихватања менторства:

Потпис предложеног ментора

НАПОМЕНА КАНДИДАТА

Кликните да бисте почели унос текста.

Уз Пријаву кандидат прилаже:

1. попуњен образац **образложења** предлога теме докторске дисертације,
2. попуњен образац **биобиблиографије** кандидата,
ВАЖНА НАПОМЕНА: Сви кандидати који бране докторску дисертацију на Универзитету у Београду пре одбране морају имати један рад објављен или прихваћен за штампу у часопису са релевантне листе часописа у складу са прописима Универзитета у Београду.
3. пријаву докторске дисертације са образложењем и биобиблиографијом у електронском облику као Word документ (**CD**),
4. **потврду** да је стекао 120 ЕСПБ на ДАС,
5. оверену копију **дипломе о завршеним основним студијама**,
6. оверену копију **дипломе о завршеним мастер (или магистарским) студијама**,
7. **извод из матичне књиге рођених** са уписаним држављанством,
8. доказ о **уплати трошкова** пријављивања докторске дисертације.

Подносилац пријаве својим потписом потврђује да предложену тему није пријављивао на другој високошколској установи у земљи или иностранству.

Име и презиме кандидата:

Миодраг Младеновић

Број досијеа:

16126/Д

Датум подношења пријаве:

3. новембар 2025.

Потпис кандидата

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

Пријава теме докторске дисертације –
ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ТЕМЕ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Подаци о кандидату

Име и презиме кандидата:
Миодраг Младеновић

Број досијеа:
16126/Д

Радни наслов теме докторске дисертације

Традиционално и модерно у романима Борисава Станковића

Научне области којима претежно припада тема докторске дисертације

Српска књижевност

Уже научне области којима припада тема докторске дисертације

Српска књижевност XX века

Области истраживања којима припада тема докторске дисертације

Српски роман у периоду модерне; Поетика модернистичког романа; Наратологија;
Поетика Борисава Станковића

Предмет научног истраживања

Предмет истраживања представља анализа романеског опуса Борисава Станковића – *Нечиста крв*, *Газда Младен* и *Певци* – у контексту сучељавања традиционалних културних образаца и појава модерног сензибилитета. Циљ је да се испита начин на који се кроз различите приповедне поступке и обликовање ликова огледа динамика између наслеђених патријархалних норми и све израженије модерне самосвести појединца. Да би се описао однос између традиционалног и модерног у Станковићевом романескном делу потребно је приступити његовом аналитичким читању, будући да се у сваком од романа на особен начин профилише сукоб колективних културних образаца и индивидуалне свести.

У роману *Нечиста крв* у средишту је лик Софке, чија трагична судбина илуструје положај жене у патријархалној заједници. Индивидуалност и лична воља јунакиње подређене су очекивањима породице и заједнице, при чему традиционални културни обрасци попримају форму ауторитета родитеља, економских интереса у браку и друштвене контроле женске сексуалности. Модерни сензибилитет се, пак, испољава кроз дубоку психологизацију лика, кроз приказ њене унутрашње драме и свести о сопственој индивидуалности која остаје несагласна са захтевима средине. Софка тако постаје једна од првих великих модерних јунакиња српске књижевности чија особено становиште подрива монолитност традиционалног поретка. Док се у *Нечистој крви* модерни сензибилитет јавља унутар женске перспективе и драме личне судбине, роман *Газда Младен* открива пукотине у традиционалној слици мушкости. У овом делу традиционални културни обрасци огледају се у неприкосновености породичне части и у очекивању да мушкарац као патријархални ауторитет оствари улогу заштитника и носиоца друштвене стабилности. Модерни сензибилитет, међутим, открива кроз лик обузет егзистенцијалним страхом, унутрашњом несигурношћу и губитком личног ауторитета, чиме се подривају темељи традиционалне концепције мушкости. У *Певцима* у први план избија криза идентитета, представљена кроз јунака који није у стању да одговори на очекивања патријархалне заједнице. Док традиционални модел од њега захтева брак, потомство и наставак породичног и социјалног континуитета, лик се карактерише повученошћу, осећајем отуђености и нагоном ка самопоништавању. У овом делу артикулисана је тензија између културног обрасца који намеће заједница и индивидуалног осећаја неадекватности, што представља један од најснажнијих показатеља модерног сензибилитета у Станковићевом опусу.

Под „традиционалним културним обрасцима“ подразумевају се норме и вредности патријархалног друштва: породица као примарна друштвена ћелија, ауторитет старијих, култ части и обавезујући економски разлози у брачним односима, као и строго дефинисане родне улоге и социјална контрола понашања. „Појаве модерног сензибилитета“ односе се на процес све интензивније индивидуализације ликова, на њихову унутрашњу драму, кризу идентитета и преиспитивање наметнутих родних улога, али и на приказ несигурности, психолошких ломова и отуђености, карактеристичних за европски модерни роман.

Основне хипотезе од којих се полази у планираном истраживању

Полазна је претпоставка да је највећи значај овог истраживања у томе што се **први пут систематски проучава целокупан романескни опус Борисава Станковића из угла односа традиционалног и модерног**. Иако су поједина дела, укључујући и *Певце*, већ била предмет критичких анализа у оквиру жанра романа, досадашња наука није понудила обједињено тумачење које би сва три романа – *Певце*, *Нечисту крв* и *Газда Младена* – сагледала као целивит систем. Управо у оваквом приступу, који повезује Станковићев романескни корпус у јединствен аналитички модел и тумачи га као парадигму културног и поетичког прелаза, лежи научна новост и допринос овог рада.

Прва хипотеза

Полази се од претпоставке да Станковићев романескни опус као целина може да се чита као парадигма прелаза између традиционалних културних кодова и модерне индивидуалности. Сваки од романа тематизује на специфичан начин судар древних образаца живота и нових психолошких и друштвених тежњи појединца. Када се анализирају заједно, ови романи

показују да је код Станковића у питању конзистентна поетика која се не своди на изоловане мотиве, већ на дубљи механизам културног судара. Традиционално и модерно се не појављују као два раздвојена света, већ као динамички испреплетени систем у којем јунаци трагају за сопственим идентитетом.

Друга хипотеза

Доследна примена интердисциплинарног методолошког оквира – који обједињује културолошко-антрополошки приступ и родне студије – открива нове слојеве значења у Станковићевом опусу. На тај начин се показује да његови јунаци нису искључиво социјално и породично условљени, већ да функционишу као симболи културне кризе на размеђу векова. Њихове судбине се могу читати као парадигма ширег цивилизацијског конфликта између колективних образаца и личних тежњи, при чему се у интерпретацију равноправно укључују и мушка и женска перспектива.

Трећа хипотеза

У Станковићевим романима тело има статус кључног медијума у којем се најјасније испољавају тензије између архајског и модерног. Оно није тек предмет описа, већ симболички простор у којем се укрштају патријархални кодови, културни табуи и наговештаји нове индивидуалности. Хипотеза је да управо телесност, често на ивици еротског и сакралног, представља најјаснији сигнал дубинске кризе културе у Станковићевој поетици.

Четврта хипотеза

Хипотеза је да Станковићеви романи показују како се идентитет његових јунака не формира као стабилна и унапред дата категорија, већ као наративна и перформативна конструкција која настаје кроз стално понављање и преговарање културних и друштвених улога. У том процесу „извођења“ идентитета уочава се динамика између традиционалног и модерног: наратив обликује лик, али истовремено и открива његову могућност да изађе из наметнутог оквира. Тако се показује да је идентитет у Станковићевој прози не само представљен, већ и створен унутар самог текста, чиме његови романи улазе у шире поље модерних теоријских расправа о природи субјекта и наративне перформативности.

Пета хипотеза

Жанровска структура Станковићевих романа показује да се унутар њих развија форма која се може одредити као „прикривена модерна“. Хипотеза је да, иако су романи грађени на традиционалним наративним обрасцима, у њима је присутна изразита психолошка и структурална комплексност блиска модернистичким техникама у европској књижевности. Управо та двострукост – ослањање на реалистичку традицију, али и постепено усмеравање ка модерним поступцима у приказивању унутрашњег живота – чини Станковића јединственом фигуром српске књижевности на размеђу векова.

Циљ истраживања и очекивани резултати

Циљ овог истраживања јесте да се први пут у целини сагледа романескни опус Борисава Станковића из угла односа традиционалног и модерног. Полазећи од романа *Певци*, *Нечиста крв* и *Газда Младен*, рад настоји да покаже како Станковић гради специфичну поетику културног и психолошког прелаза, у којој се наслеђени, старински обрасци сударају са

наговештајима модерне индивидуалности. Тај прелаз огледа се не само у тематском слоју, него и у самој структури романа, где традиционални облици нарације добијају сложену психолошку дубину која их приближава модернистичким поступцима у европској књижевности.

Очекивани резултат истраживања јесте пре свега систематизација Станковићевог романескног стваралаштва као целовите аналитичке целине, што ће омогућити да се његово дело прецизније позиционира унутар историје српске књижевности на размеђу векова. Посматран на овај начин, Станковићев опус потврђује се као парадигма поетике прелаза, у којој се драматично сучељавају колективне норме и личне тежње, а јунаци и јунакиње постају симболи дубље цивилизацијске кризе. Посебна пажња биће усмерена на интерпретацију тела као централног симболичког простора унутар његових романа, будући да управо телесност најјасније открива унутрашње сукобе и наслућену промену културних образаца.

Методолошки приступ, заснован на споју културолошко-антрополошке анализе и родне перспективе, отвориће нове увиде у Станковићеву поетику, показујући како његова дела премашују границе социјално-реалистичког приказа и откривају дубље слојеве кризе идентитета. Тако се Станковићев романескни опус може разумети као јединствено сведочанство културне и поетичке транзиције, које не само да обједињује његово стваралаштво већ и нуди нови оквир за тумачење српске књижевности на размеђу векова.

Теоријски оквир на који ће се истраживање ослањати

Истраживање ће се ослонити на више комплементарних приступа који омогућавају целовито сагледавање Станковићевог романескног стваралаштва у светлу напетости између наслеђа и модерне. Културолошки и антрополошки оквир пружа основу за анализу патријархалних образаца који чине срж Станковићевог књижевног света. Увидима Пјера Бурдјеа (*La domination masculine*) могуће је размотрити механизме моћи и доминације унутар породице и заједнице, док структуралистички модел Клода Леви-Строса (*Елементарне структуре сродства*) помаже у разумевању брачних и сродничких односа као кључних регулатора традиционалног друштва. Ови концепти омогућавају да се традиционални културни кодови у романима препознају као системи репресије и очувања друштвене хијерархије. Уз овај оквир, посебно место заузимају савремене теорије наратива и идентитета. Полази се од становишта да је идентитет динамичан и конструисан унутар дискурса, те да носи перформативни карактер: он није унапред задата суштина, већ се обликује кроз стално понављање и усвајање културних и друштвених улога. Овакво схватање блиско је концепту перформативности (Judith Butler), који наглашава да идентитет настаје у процесу извођења, кроз дискурзивне праксе и наративне обрасце. Теорија „наратива и идентитета“ Церома Брунера пружа концептуалне алате за анализу начина на који се кроз приповедни дискурс обликује субјективни идентитет и како се индивидуално искуство артикулише унутар ширих културних матрица. У том смислу, наративна анализа не открива само технике приповедања, већ и начине на које књижевни текст постаје простор за испитивање кризе идентитета.

Родне студије такође представљају значајан аналитички инструмент. Увид Симон де Бовоар (*Други пол*) омогућава тумачење женских ликова као субјеката који унутар патријархалне културе функционишу као „Други“. Архетипски оквир Ериха Нојмана (*Психологија женског*) истиче потискивање женског принципа као узрок психичке и културне кризе, док Силвија Бринтон Перера (*Descent to the Goddess*) наглашава женско несвесно и искуство кризе као могућност преображаја. Ови увиди допуњују се савременим теоријама маскулинитета, које

омогућавају анализу кризе мушких ликова – од Младена до Стојана – као сведочанства о нестабилности патријархалног субјекта и ерозији традиционалне слике мушкости. Синтезом ових перспектива отвара се могућност да се Станковићево романеско стваралаштво сагледа као сложен текстуални простор у којем се, кроз драму ликова, артикулишу дубоки културни и идентитетски преломи.

У досадашњој критици Станковићево дело тумачено је из различитих углова: од Јована Деретића и Станка Кораћа, преко анализа Предрага Петровића и Бојана Чолака до Марије Грујић и Роберта Ходела које Станковића смештају у шири европски контекст. Посебно су значајни увиди Зорана Глушчевића и Владислава Панића, који су истакли психолошку дубину Станковићевих ликова и показали како унутрашња драма појединаца одражава шире културне и друштвене преломе. Иако ова разноврсна тумачења потврђују сложеност и трајну актуелност Станковићевог дела, већина истраживања остала је усмерена на појединачне аспекте његове поетике. Оно што до сада није било систематски размотрено јесте његов романески корпус као целина сагледан из угла сучељавања традиционалних културних образаца и модерног сензибилитета. Управо у томе лежи полазиште и истраживачки значај овог рада.

Синтезом ових приступа обезбеђује се теоријска основа која омогућава да се Станковићев романескни опус анализира у својој пуној комплексности: као текстови који, ослањајући се на традиционалне културне моделе, истовремено отварају простор за модерне наративне стратегије и ново разумевање идентитета, чиме се потврђује његово јединствено место у српској књижевности на размеђу векова.

Оквирни опис материјала који ће се користити и метода за његову анализу

Корпус истраживања чине три Станковићева романа – *Нечиста крв*, *Газда Младен* и *Певци* – који, сваки на свој начин, представљају место испитивања односа између традиционалних културних кодова и појава модерног сензибилитета. *Нечиста крв* биће разматрана као роман који у први план поставља женску судбину и њено поништавање под теретом патријархалних обавеза, али и као текст у којем се јављају значајни психолошки увиди и модерна наративна техника усредсређена на унутрашњи свет јунакиње. *Газда Младен* пружа материјал за анализу кризе мушког идентитета, унутрашњег страха и немоћи да се оствари традиционална улога мушкарца, док *Певци*, као недовршено дело, нуди драгоцено сведочанство о отуђености, самопоништавању и слому субјективитета. Уз примарни корпус биће укључени и текстови из часописа у којима су романи првобитно објављивани, као и критичка и рецепцијска грађа, како би се што прецизније реконструисао културни и поетички контекст њиховог настанка. Методолошки оквир обухвата неколико нивоа:

Методолошки оквир рада заснива се на више поступака који омогућавају целовито читање Станковићевих романа. Применом интерпретативне анализе систематично ће се разматрати мотиви, ликови, симболика и структура, док ће наративна анализа омогућити испитивање начина приповедања, фокализације и техника обликовања идентитета ликова. Културолошки приступ усмериће пажњу на моделе патријархалне културе и њихову функцију у одређивању судбина јунака. Поред тога, компаративни метод биће примењен у оквиру српске књижевности, кроз упоређивање Станковићевих романа са поетиком прозе на размеђу XIX и XX века, како би се уочиле паралеле и особености његовог стваралаштва.

Оваквим методолошким поступком обезбеђује се да анализа не остане ограничена на појединачне мотиве или ликове, већ да покаже целовиту слику Станковићевог опуса као места сусрета и судара традиционалних и модерних постичких и културних образаца.

Оквирни план истраживања

Планирано истраживање биће организовано у више целина које прате логички ток од постављања контекста до аналитичког разматрања Станковићевих романа и синтезе резултата.

Увод – биће представљени историјски и културни оквири Србије с краја XIX и почетка XX века, као и положај Борисава Станковића у српској и европској књижевности. У овом делу биће размотрено место романа у укупном Станковићевом опусу и образложено зашто су управо *Нечиста крв*, *Газда Младен* и *Певци* кључни за анализу сучељавања традиционалног и модерног.

Теоријско-методолошки оквир – изложиће се културолошки, антрополошки, родни и наратолошки приступи, са кратким објашњењем њихових основних постулата и начина примене на Станковићев текст. Овај део има за циљ да покаже како различите теоријске перспективе доприносе разумевању идентитетских и културних криза у романима.

Нечиста крв – анализа ће бити усредсређена на лик Софке и њену судбину у светлу патријархалних културних образаца. Испитиваће се начини на које роман приказује потчињеност жене породичним и друштвеним очекивањима, али и како се кроз унутрашњу драму и психологизацију лика открива модерни сензибилитет.

Газда Младен – ово поглавље биће посвећено анализи кризе мушког идентитета. Пратиће се унутрашњи страх и парализа главног јунака у односу на традиционалне норме мушкости и очекивања заједнице. Намера је да се покаже како овај роман у тематском и наративном смислу подрива патријархални модел и наговештава модернизацију српске прозе.

Певци – анализа ће се усредсредити на кризу идентитета и самопоништавање главних ликова, као и на приказ њихове отуђености и немогућности уклапања у традиционални културни образац. Биће показано да се у овом делу најјасније очитује помак ка модерном егзистенцијалном сензибилитету, у коме доминирају мотиви слома, несигурности и отуђења.

Закључак – у синтези резултата биће показано да романи Борисава Станковића представљају јединствено сведочанство о прелазу српске књижевности из традиционалног у модерно доба. Закључак ће указати на парадигматичност Станковићевог опуса за разумевање књижевних и културних процеса на размеђу векова и поставити основе за даља истраживања односа између традиције и модерности у српској прози.

Прелиминарни списак стручне литературе

Прелиминарни списак литературе

ИЗВОРИ

Станковић 2003: Борисав Станковић. *Певци*. Београд: Лом.

Станковић 1991: Борисав Станковић. *Нечиста крв*. Београд: ИП „Београд”

Станковић 2009: Борисав Станковић. *Газда Младен*. Београд: Антологија српске књижевности.

ЛИТЕРАТУРА

Ајдачић 2019: Драгана Ајдачић. Чудесно дрво у народним песмама балканских Словена. Доступно на: <http://www.rastko.rs/rastko/delo/10043> (приступ: 4.10.2023).

Андоновска, Теодорски 2021: Билјана Андоновска, Маријан Теодорски. Психоанализа у српској књижевној критици и култури. Доступно на: <https://knjizevnaistorija.rs/index.php/home/article/view/250/203>.

Андрејевић 2011: Драган Андрејевић. Елементи модернизма у Нечистој крви Борисава Станковића, у: *Нечиста крв Борисава Станковића – сто година после (1910–2010)*. Врање: Учитељски факултет, 41–51.

Ахметагић 2010: Јасмина Ахметагић. Треба – глагол злостављања: Газда Младен Боре Станковића. *Књижевна историја*, XLII 142, 537–547.

Бајац 2016: Љубомир Бајац. *Мотив отуђености у српском роману крајем XIX и почетком XX века*. Докторска дисертација. Нови Сад: Филозофски факултет.

Баришић 2006: Јованка Баришић. „Фројд и сексуалност”. *Енграми*, бр. 1–2. Београд: Институт за психијатрију, 43–51.

Барт 1979: Ролан Барт. *Књижевност, митологија, семиологија*. Прев. Иван Чоловић. Београд: Нолит.

Барт 1992: Ролан Барт. „Увод у структуралну анализу приповедних текстова”. У: Владимир Бити (ур.). *Савремене теорије приповедања*. Загреб: Глобус, 47–73.

Батај 1980: Жорж Батај. *Еротизам*. Београд: БИГЗ.

Берсани 1990: Лео Берсани. „Реализам и страх од жеље”. *Трећи програм*, бр. 85, 190–195.

Бовоар 1981: Симон де Бовоар. *Други пол 1, Чињенице и митови*. Београд: БИГЗ.

Бовоар 1982: Симон де Бовоар. *Други пол 2, Животно искуство*. Београд: БИГЗ.

Богдановић 1979: Милан Богдановић. *Критички радови Милана Богдановића*. Нови Сад: Матица српска; Београд: Институт за књижевност и уметност.

Брукс 1994: Питер Брукс. Тело и приповедање. Београд: Radio B92, 247–267.

Бужињска, Марковски 2009: Ана Бужињска, Михаил Павел Марковски. *Књижевне теорије 20. века*. Београд: Службени гласник.

Бурдје 2001: Пјер Бурдје. *Владавина мушкарца*. Подгорица: Универзитет Црне Горе.

Васић 2020: Александра Васић. Џон Вотсон и случај малог Алберта. *Civitas*, бр. 2. Београд: Факултет за правне и пословне студије, 13–48.

Винавер 1983: Станислав Винавер. Бора Станковић и пусто турско, у: *О Борисаву Станковићу*. Београд: БИГЗ, 120–135.

Вулф 2000: Вирџинија Вулф. *Сопствена соба*. Београд: Плави јахач.

Вученов 1998: Душан Вученов. Ко прича причу у Нечистој крви и како је прича? у: Станковић, Бора. *Нечиста крв*. Београд: Драганић.

Ван Генеп 2005: Арнолд ван Генеп. *Обреди прелаза: систематско изучавање ритуала*. Прев. Ј. Лома. Београд: СКЗ.

Герм 2004: Томислав Герм. *Симболика бројева*. Загреб: Mozaik knjiga.

Глигорић 1979: Велибор Глигорић. Газда Младен. У: Станковић, Борисав. *Газда Младен. Певци*. Београд: Просвета; Слово љубве, 247–249.

Глушчевић 1975: Зоран Глушчевић. *Алфа и омега: књижевност и психологија несвесног*. Београд: Вук Караџић.

Глушчевић 1980: Зоран Глушчевић. *Кафка: кривица и казна*. Београд: Слово љубве.

Глушчевић 1982: Зоран Глушчевић. Поезија нишчих и бедних. Поговор у: *Црвени петао лети према небу*. Београд: Нолит, 221–249.

Глушчевић 1985: Зоран Глушчевић. Психодинамички рад Ероса у делима Боре Станковића. *Врањански гласник*, бр. 18, 1–60.

Грујић 2021: Марија Грујић. Зашто феминистички читати прозу? О приступу српској књижевности из угла феминистичких теорија. *Библид*, бр. 175. Београд: Институт за књижевност и уметност, 57–78.

Грковић 1977: Милица Грковић. *Речник личних имена код Срба*. Београд: Библиотека „Вук Караџић”.

Деретић 1981: Јован Деретић. *Српски роман 1800–1950*. Београд: Нолит.

Деретић 2011: Јован Деретић. *Историја српске књижевности*. Београд: Sezam book.

Детелић 1992: Мирјана Детелић. *Митски простор и епика*. Београд: САНУ.

Епштејн 2009: Михаил Епштејн. *Филозофија тела*. Београд: Геопоетика.

Женет 1983: Жерар Женет. Типови фокализације и њихова постојаност. *Република*, бр. 9, 114–131.

Зизјулас 1985: Јован Зизјулас. Од маске до личности: богословље светих отаца о појму личности. *Богословље*, 17–40.

Златановић 1982: Мирослав Златановић. Песма и певање у Певцима Борисава Станковића. *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, бр. 30/3. Нови Сад: Матица српска, 435–440.

Јевремовић 2000: Петар Јевремовић. *Лакан и психоанализа*. Београд: Плато.

Јеротић 1974: Владета Јеротић. *Психоанализа и култура*. Београд: Библиотека XX век.

Јеротић 1997: Владета Јеротић. Еротско у делу Боре Станковића. У: *Дарови наших рођака: психолошки огледи из домаће књижевности*, књ. 1. Београд: Просвета.

Јеротић 2011: Владета Јеротић. Има ли 'чисте крви'? У: *Нечиста крв Борисава Станковића – сто година после (1910–2010)*. Врање: Учитељски факултет, 13–29.

Јеротић 2016: Владета Јеротић. Пусто ерот(ур)ско. У: Драган Петровић (ур.). *Пуста младост у Бориним сновима*. Крагујевац: Библиотека „Др Вићентије Ракић”, 7–13.

Јерков 2011: Александар Јерков. Прича у пепелу и глувонеми говор. У: *Нечиста крв Борисава Станковића – сто година после (1910–2010)*. Врање: Учитељски факултет, 26–41.

Јовановић 2010: Радмила Јовановић. Драмска компонента у делима Боре Станковића. У: *Борисав Станковић у Врањанском гласнику*. Врање: Књижевна заједница Борисав Станковић, 297–314.

Јовановић 2014: Јелена Јовановић. Наративни поступци у романима српске модерне. Докторска дисертација. Ниш: Филозофски факултет.

Јовичић 1972: Владимир Јовичић. *Уметност Борисава Станковића*. Београд: СКЗ.

Југовић 2006: Александар Југовић. Фројд и теорије друштвене девијантности. *Социјална мисао*, 50. Београд, 41–62.

Кашанин 1961: Милан Кашанин. Борисав Станковић. У: *Пронађене ствари*. Београд: Просвета, 121–129.

Клајн 1993: Ханс Клајн. *Frojd, psihoanaliza i literatura*. Прир. Жарко Требјешанин. Нови Сад: Матица српска.

Костић 1928: Драгутин Костић. Редакторова напомена. У: Станковић, Борисав. *Газда Младен – Певци*. Београд: Одбор за издавање дела Борисава Станковића, 199–204.

Костић 1956: Павле Костић. *Бора Станковић*. Београд: Нолит.

Кочић 2002а: Петар Кочић. *Сабрана дјела*, књ. 1. Прир. Никола Цветковић и Ненад Новаковић. Бањалука – Београд: Бесједа – Arslibri.

Кочић 2002б: Петар Кочић. *Сабрана дјела*, књ. 2. Прир. Никола Цветковић и Ненад Новаковић. Бањалука – Београд: Бесједа – Arslibri.

Лазаревић 1963: Богдан Лазаревић. Борисав Станковић. У: *Књижевни критичари и историчари II. Библиотека српска књижевност у сто књига*. Нови Сад: Матица српска; Београд: Српска књижевна задруга, 229–259.

Лазих 2020: Небојша Ј. Лазих. Софка и Младен: две неаутентичне егзистенције. *Баштина*, св. 51. Приштина–Лепосавић: Институт за српску културу, 15–32.

Лакан 1983: Жак Лакан. *Списи (избор)*. Београд: Просвета.

Максимовић 2014: Горан Максимовић. Еротско у Нечистој крви Борисава Станковића. У: *Казивање града и други огледи. Litteraria Serbica*. Ниш: Филозофски факултет, 219–239.

Марковић, Требјешанин 2016: Слободан Марковић, Жарко Требјешанин. Фројд и интелектуални токови XX века. У: *Актуелност Фројдове мисли*. Београд: Институт за европске студије; Информатика АД, 9–39.

Милашиновић 2015: Слободан Милашиновић. Романескни јунак српске модерне између индивидуалности. Докторска дисертација. Нови Сад: Филозофски факултет.

Милосављевић Милић 2013: Слободанка Милосављевић Милић. *Отпори и прекорачења (Поетика приповедања Боре Станковића)*. Ниш: Филозофски факултет.

Митровић 2018: Мирјана Митровић. Лик јаке жене у српској прози прве половине XX века. *Свеучилиште у Трсту*, 343–352.

Мишић 2016: Милан Мишић. Ка феномену еротизма: пролегомена за савремену еротологију. *Филолошке студије*, 14/2. Загреб: Филолошки факултет, 12–25.

Младенов 1983: Милан Младенов. Газда Младен Борисава Станковића – трополошки аспект. У: Саша Хаци-Танчић (ур.). *Бора Станковић: Старо време – ново читање*. Ниш: Библиотека часописа Градина, 19–27.

Мукаржовски 1986: Јан Мукаржовски. *Структура песничког језика*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.

Мукаржовски 1987: Јан Мукаржовски. *Структура, функција, знак, вредност*. Београд: Нолит.

Николић 2021: Јелена Николић. Еротизам у књижевном стваралаштву Борисава Станковића. Докторска дисертација. Нови Сад: Филозофски факултет.

Новаковић 1983: Бранислав Новаковић. Симболистичка обележја прозе Боре Станковића. У: *Бора Станковић: Старо време – ново читање*. Ниш: Градина.

Нојман 1994: Ерих Нојман. *Психологија женског*. Београд: Плато.

Панић 1986: Владислав Панић. *Psihoanaliza Nečiste krvi*. Београд–Загреб: Медицинска књига.

Павловић 2000: Миодраг Павловић. *Огледи о народној и старој српској поезији*. Београд: Просвета.

Палавестра 1986: Предраг Палавестра. *Историја модерне српске књижевности. Златно доба 1892–1918*. Београд: СКЗ.

Пековић 1987: Светозар Пековић. *Српска проза почетком двадесетог века: формално-стилске и тематске иновације*. Београд: Просвета.

Перера 2023: Силвија Бринтон Перера. *Силазак до богиње*. Београд: Федон.

Перић 2010: Борис Перић. *Das Unheimliche: Kad domaће више није домаће*. Загреб: Scarabeus, 49–54.

Петковић 1988: Новица Петковић. *Два српска романа. Студије о Нечистој крви и Сеобама*. Београд: Народна књига.

Петровић 2005: Предраг Петровић. Станковићев роман о страху: Газда Младен. *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 34/2, 245–253.

Петровић 2020: Предраг Петровић. Станковићев роман о лепоти. *Књижевност и језик*, LXVII/1. Београд, 2–40.

Пешикан Љуштановић 2008: Љиљана Пешикан Љуштановић. Борисав Станковић – између традиције и модерности. У: Станковић, Бора. *Изабрана дела*. Нови Сад–Сремски Карловци: Издавачка књижарица Зорана Стојановића, 5–49.

Пешикан Љуштановић 2009: Љиљана Пешикан Љуштановић. *Усмено у писаном*. Београд: Београдска књига.

Попов 2021: Јован Попов. На раскршћу утицаја: структурализам у Србији. *Књижевна историја*. Београд: Филолошки факултет, 9–35.

Поповић Љ. 1991: Љубомир Поповић. Семантика назива за боје у руском, украјинском и српском фолклору. *Зборник Матице српске за славистику*, бр. 41. Нови Сад: Матица српска, 149–155.

Поповић Т. 2010: Тихомир Поповић. *Речник књижевних термина*. Београд: Нолит.

Првуловић 1986: Бранислав Првуловић. *Борисав Станковић и народно песништво*. Ниш: Филозофски факултет.

Раденковић 1996: Љубинко Раденковић. *Симболика света у народној магији Јужних Словена*. Београд: Балканолошки институт САНУ.

Раичевић, Ераковић 2011: Гордана Раичевић, Радмила Ераковић. Феномен кризе идентитета у српском роману 19. и 20. века. *Славистичка ревија*, бр. 59.

Рајх 1973: Вилхелм Рајх. *Масовна психологија фашизма*. Београд: Идеје.

Ристановић 1978: Љубомир Ристановић. Чисте и Нечисте крви Борисава Станковића. У: *Дело Боре Станковића у своме и данашњем времену*. Београд: Матица српска.

Скерлић 1971: Јован Скерлић. *Критике*. Нови Сад: Матица српска; Београд: Књижевна задруга.

Скерлић 2009: Јован Скерлић. *Историја нове српске књижевности. Антологија нове српске књижевности*. Дигитално издање. Београд: Учитељски факултет.

Скерлић 2019: Јован Скерлић. *Домаћи и страни писци и књиге*, књ. V. Београд: Portalibris.

Станчић 2013: Милан Станчић. Еротологија Михаила Епштајна. *Philologia Mediana*. Ниш: Филозофски факултет, 335–347.

Стојковић Стојанов 2021: Јелена Стојковић Стојанов. Газда Младен – Живот у страху. Патријархат као инструмент обликовања књижевног лика. Ниш: Филозофски факултет, 161–175.

Тодоровић Д. 2011: Драгана Тодоровић. Род и сексуалност. Увод у родне теорије. У: Ивана Милојевић, Слободанка Марков (ур.). Нови Сад: Универзитет у Новом Саду, Центар за родне студије, 347–357.

Тодоровић М. 2015: Марко Тодоровић. Психоаналитичка стварност прозе. *Зборник радова Филозофског факултета*, бр. 4. Косовска Митровица: Филозофски факултет, 383–410.

Томић 2014: Слађана Томић. *Реализам и стварност: нова тумачења прозе српског реализма из родне перспективе*. Београд: Алфа универзитет, Факултет за стране језике.

Требјешанин 2006: Жарко Требјешанин. Фројдове ревизије и синтезе психоанализе. У: Фројд, Сигмунд. *Комплетан увод у психоанализу*. Подгорица: Нова књига, 5–24.

Туљчински 2009: Григориј Туљчински. Предговор. У: Михаил Епштејн. *Филозофија тела*. Београд: Геопоетика.

Ћипико 1899: Иво Ћипико. *Primorske duše*. Загреб.

Ћипико 1904: Иво Ћипико. *За крухом*. Нови Сад: Матица српска.

Ћосић 2012: Борислав Ћосић. Борисав Станковић. У: *Десет писаца – десет разговора*. Београд: Службени гласник, 17–26.

Фрајб, Алберс 2015: Ханс Фрајб, Франц Алберс. *Тајни живот бројева*. Београд: Лагуна.

Фројд 1973: Сигмунд Фројд. *О сексуалној теорији. Тотем и табу*. Београд: Матица српска.

Фројд 1979: Сигмунд Фројд. Нелагодност у култури. У: *Из културе и уметности*. Београд: Матица српска, 263–357.

Фројд 1984: Сигмунд Фројд. *Увод у психоанализу*. Нови Сад: Матица српска.

Фројд 2010: Сигмунд Фројд. *Pojam jeze u književnosti i psihologiji*. Загреб: Scarabeus-naklada.

Фројд 2016: Сигмунд Фројд. *Нова предавања за увод у психоанализу*. Подгорица: Нова књига.

Фуко 1982: Мишел Фуко. *Историја сексуалности: воља за знањем*. Београд: Просвета.

Фуко 1988: Мишел Фуко. *Историја сексуалности*, књ. 3. Београд: Просвета.

Фуко 2010: Мишел Фуко. *Надзирати и кажњавати*. Београд: Просвета.

Фром 1984: Ерих Фром. *Bekstvo od slobode*. Загреб: Напријед.

Ходел 2024: Роберт Ходел. Рањав и жељан. Београд: Лагуна.

Хол 1990: Stuart Hall. Kome treba identitet? *Реч*, 64/10. Београд: Радио В92, 215–233.

Чајкановић 1973: Веселин Чајкановић. *Мит и религија у Срба*. Београд.

Чолак 2008: Бојан Чолак. Стереотипне представе о мушком идентитету и књижевно дело Борисава Станковића. *Књижевна историја*, бр. 40, 136, 485–499.

Чолак 2009: Бојан Чолак. *Роман патријархалне културе Борисава Станковића*. Београд: Институт за књижевност и уметност.

Чолак 2013: Бојан Чолак. *Модели представљања патријархалног друштва у прози српске модерне*. Докторска дисертација. Београд: Филолошки факултет.

Чолак 2014: Бојан Чолак. Певци: (Ауто)поетички роман Борисава Станковића о самоукидању. *Институт за књижевност и уметност*, 441–460.

Чомић 2011: Марко Чомић. (Де)структурирање мушког субјективитета у роману Газда Младен Борисава Станковића. У: *Савремена проучавања језика и књижевности*, књ. 2, 267–272.

Хлумски 1981: Милан Хлумски. Естетичност, еротизам и порнографија. У: *Горопадни ерос (огледи о еротизму)*. Београд: Просвета, 348–364.

Шеваље, Гербрант 1983: Жан Шеваље, Ален Гербрант. *Rječnik simbola*. Загреб: Nakladni zavod МН.

Шкаљић 1988: Абдулах Шкаљић. *Турцизми у српскохрватском језику*. Сарајево: Издавачко предузеће Светлост.

Шкловски 1970: Виктор Шкловски. Уметност као поступак. У: *Поетика руског формализма*. Прир. Александар Петров. Београд: Просвета, 81–94.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

Пријава теме докторске дисертације –
БИОБИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Подаци о кандидату

Име и презиме кандидата:
Миодраг Младеновић

Број досијеа:
16126/Д

Радни наслов теме докторске дисертације

Традиционално и модерно у романима Борисава Станковића

Биографија кандидата

Миодраг Младеновић рођен је 16. марта 1988. године у Титовом Ужицу где је завршио основну и средњу школу. На Филозофском факултету у Новом Саду завршио је основне студије, смер Српска књижевност и језик. На Филолошком факултету Универзитета у Београду завршио је мастер студије, смер Српска књижевност и језик. Докторске академске студије уписао је 2016. такође на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Живи у Београду.

Списак објављених научних и стручних радова кандидата

1. Младеновић, Миодраг. *Компаративно проучавање лика Марка Краљевића у усменој традицији и сатири*. Београд, Књижевност и језик, LXV/1–2, стр. 223–235, 2018.
2. Младеновић, Миодраг. *Компаративна анализа мајчинске фигуре у приповеци Ветар Лазе Лазаревића и роману Нечиста крв Боре Станковића-психоаналитички приступ*. Београд, Књижевност и језик, LXXII/1, стр. 31–43, 2025.

На основу чланова 46 и 76 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, чланова 33 и 35 Закона о високом образовању, и члана 2 Правилника о Већу докторских студија Филолошког факултета, Веће докторских студија Филолошког факултета на II редовној (електронској) седници одржаној од 15. до 17. децембра 2025. године, донело је

О Д Л У К У

I

Даје се сагласност на пријаву теме, предлог чланова комисије, као и предлог ментора за одбрану теме и оцену научне заснованости докторске дисертације коју је поднео мр Миодраг Младеновић, бр. досијеа 2016/30126.

II

Одлуку о сагласности на пријаву теме, предлог чланова комисије и предлог ментора за одбрану теме и оцену научне заснованости докторске дисертације доставити Наставно-научном већу Филолошког факултета на усвајање.

Председник Већа докторских студија
Филолошког факултета

Проф. др Веран Станојевић

Доставити:

- Наставно-научном већу,
- Председнику Већа докторских студија,
- Центру за докторске студије,
- Архиви.